

stes frihedsberøvelse. Efter lovens § 37 skal en udlænding, der er frihedsberøvet, medmindre den pågældende forinden løslades, inden 3 døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse fremstilles for retten. Retten tager herefter stilling til frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse. Det må i almindelighed antages, at en asylansøger, der er omfattet af § 48, stk. 2, og som befinder sig i en aktuel afvisnings- eller udvisningssituation, vil kunne frihedsberøves efter disse regler.

En væsentlig begrænsning i adgangen til at gennemføre en afvisnings- eller udvisningsbeslutning findes i det forhold, at udlændingen ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land, jfr. § 31, stk. 1. Er det som følge heraf ikke muligt at udsende den pågældende, vil ansøgningen om asyl blive behandlet.

Afvisnings- og udvisningsbeslutninger kan påklages til justitsministeren. Afgørelse om udsendelse har hidtil – også hvor der har været tale om asylansøgere – været truffet af politiet. Efter forslaget skal afgørelse om udsendelse af asylansøgere træffes af direktoratet for udlændinge, og baggrunden herfor er den nære sammenhæng mellem afvisnings- eller udvisningsbeslutningen og udsendesbeslutningen. Udsendelsesbeslutningen kan påklages til justitsministeren. Klage har ikke opsættende virkning.

Til nr. 9

Der er tale om en rent redaktionel ændring som følge af den foreslåede ændring af § 7, jfr. forslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 10

Reglen foreslås ændret, således at afvisning af en udlænding, der er omfattet af § 48, stk. 2, og klager over, at en udsendelse er i strid med § 31, ikke længere skal kunne indbringes for nævnet, men derimod for justitsministeren, der herved – i lighed med, hvad der i øvrigt gælder med hensyn til andre afgørelser om afvisning og udsendelse, jfr. § 48, stk. 1 – får den endelige afgørelse i disse sager. Det skal dog fortsat være flygtningenævnet, der har den endelige afgørelse af, om en asylansøger kan opnå opholdstilladelse her i landet som flygtning i henhold til § 7. Ændringerne hænger i øvrigt sammen med forslaget til en ændret affattelse af § 48, stk. 2, jfr. forslagets § 1, nr. 8. Der hen-

vises herom til de almindelige bemærkninger pkt. 5.1. og bemærkningerne til § 1, nr. 8.

Til nr. 11

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4 a og 5.3.

Efter bestemmelsen er det uden betydning, hvilken art transportmiddel der er anvendt.

Bestemmelsen vil således ikke alene være anvendelig på transport med skib og fly, men også ved transport med bus, tog m.m. Endvidere vil bestemmelsen også omfatte andre end føreren af transportmidlet, herunder den der har arrangeret transporten eller på anden måde bistået hermed, jfr. de almindelige regler om medvirken i straffelovens § 23. Derimod vil bestemmelsen ikke være anvendelig på virksomhedens herværende repræsentant, medmindre denne undtagelsesvis måtte have bistået ved tilrettelæggelsen af transporterne. Bestemmelsen vil for personers vedkommende kun være anvendelig, såfremt de almindelige tilregnelsskrav er opfyldt, dvs. forsæt eller uagtsomhed, jfr. straffelovens § 19.

Bestemmelsen finder anvendelse også i tilfælde af, at der benyttes falske visa. I den forbindelse skal det særligt fremhæves, at lovens § 61 medfører, at der på objektivi grundlag kan pålægges selskaber bødeansvar for overtrædelse af bestemmelsen. Selve det forhold, at en person bringes her til landet med falsk visum, vil således kunne medføre, at transportselskabet straffes. Som nævnt i de almindelige bemærkninger pkt. 4 forudsættes tiltale dog alene rejst i tilfælde af gentagne overtrædelser. Efter lovforslagets § 3 fastsættes tidspunktet for bestemmelsens ikrafttræden af justitsministeren.

Til nr. 12

De foreslåede ændringer består i, at § 42 a, stk. 2, 3. og 4. pkt., indsættes i strafbestemmelsen i § 60, stk. 1. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6.

Til § 2

I bestemmelsen foreslås, at lovforslaget skal kunne stadfæstes straks efter vedtagelsen uden at afvente 3-dagesfristen i grundlovens § 42.

Til § 3

Lovforslaget har ikke tilbagevirkende kraft. Udlændinge, der er indrejst og har søgt om opholdstilladelse efter de hidtidige regler, berøres